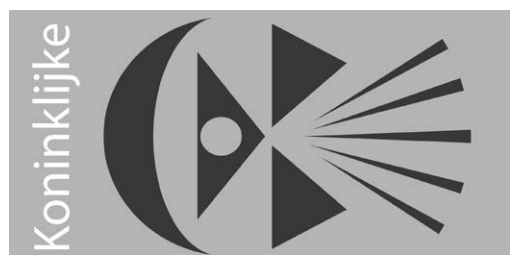

Filmkrant

Maandblad
voor Videofilms

Koninklijke
Brugse Amateur Cineasten

Brugse Amateur Cineasten

Ondernemingsnr 0561.887.148
www.kbac.be

Lokaal

Zaal De Schorre
Westkapelse Steenweg 58
8380 Dudzele

Bijeenkomsten

Elke vrijdag vanaf 20 uur

Voorzitter – Public Relations extern
Programmator a.i.

Leo Bernaerd

☎ 050 38 46 07

☎ 0476 404 202

✉ voorzitter@kbac.be

Materiaalmeester – Ondervoorzitter
Public Relations intern

Abel D'Hondt

☎ 050 34 91 08

✉ materiaal@kbac.be

Secretaris - Penningmeester

Piet Debruyne

☎ 050 27 90 00

✉ secretaris@kbac.be

✉ penningmeester@kbac.be

Coördinator niet-filmische activiteiten
- Assistent materiaalmeester

Eric De Rous

✉ eric.de.rous@secretaris@kbac.be

Redactieverantwoordelijke

Etienne Veeckman

✉ redactie@kbac.be

Redactie

Jef Van Gompel

Etienne Veeckman

Roos Van Overbeke Layout
filmkrant

Jacques Fillaert Foto's Filmkrant

Bankrekening:

IBAN: BE06 0010 0690 1022

BIC: GEBA BE BB

De eerste pagina

Onze voorzitter Leo is de Verantwoordelijke Uitgever van onze FilmKrant. Hij zorgt voor de officiële mededelingen. De rubrieken Agenda en aanverwante mededelingen worden door hem aangeleverd. Maar ook de foto's die uit geprojecteerde films gelicht worden en de foto's die bij technische verslagen horen komen van hem. Hij heeft altijd zijn

GSM in de aanslag om desnoods als vervangfotograaf in te springen.

Inhoud

	Pag
Geen viering voor Etienne & Gisela	3
Tienne Veeckman und kein ende...	3-4
Familienieuws	4
Zwerfdierendag	7-8
Prijsuitreiking Clubwedstrijd	11-12
Prijslijst bijzondere prijzen Clubwedstrijd	14
Etienne & Gisela, 50 jaar KBAC-lid	15-16
Waar of niet waar?	17
De accordeonist	18-21
Agenda	22

1 april 2022: Geen viering voor Etienne & Gisela

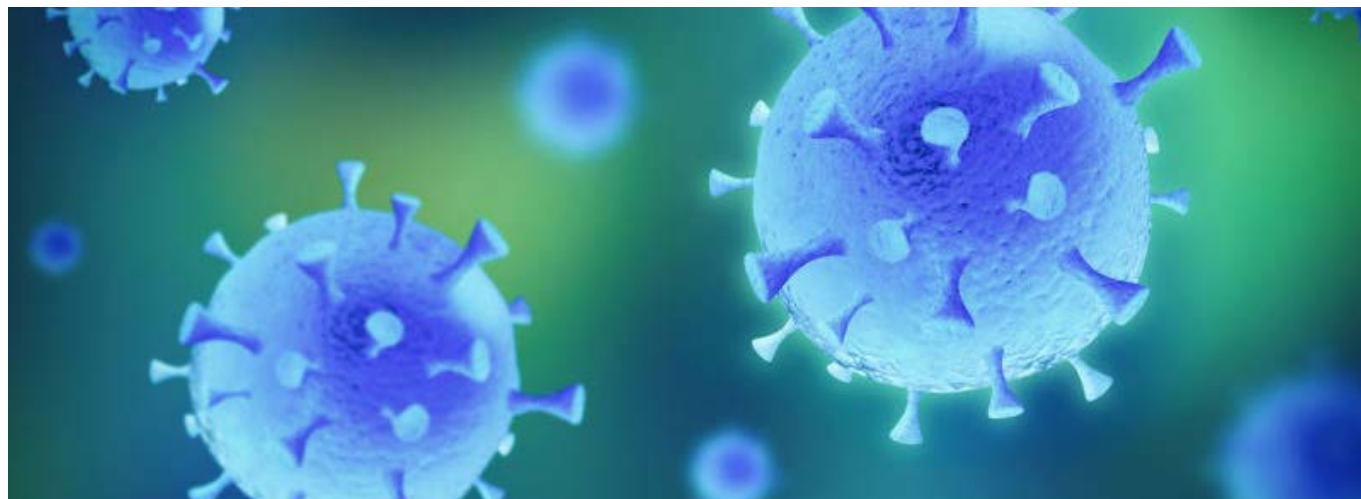
Vandaag stond de viering van het 50-jarig (+1 of 2) lidmaatschap van Etienne & Gisela gepland... en zoals corona al 2 jaar roet in het eten gooit, doet het vieze virusje het opnieuw. De afgelopen week komen er aan de lopende band berichten binnen van leden die geveld zijn door corona. We hebben genoten van weer een clubwedstrijd na 2 jaar, maar worden nogmaals met onze neus op de feiten gedrukt... de pandemie is nog niet voorbij. Alhoewel Stad Brugge ons verzekert dat de ventilatie in de zaal perfect gewerkt heeft, zijn er toch een 15-tal mensen besmet geraakt, hoogstwaarschijnlijk in de zaal. Al chance dat die ventilatie zo goed werkte, het hadden er anders nog meer kunnen zijn. Maar ja, "kerremesse is een geeseling weerd" zeggen ze in Brugge.

Gezien het grote aantal zieken wordt echter besloten de viering voor Etienne en Gisela te verschuiven naar later deze maand. Het zou te jammer zijn om deze viering te laten doorgaan voor twee man en een paardekop. Uitstel is immers geen afstel en we geven er dan ook met volle energie een lap op op 22 april. Tegen die datum hopen we dat iedereen voldoende hersteld is en kan genieten van de vele anektdotes en straffe verhalen die we kunnen vertellen over toch wel een van onze kleurrijkste leden.

Verslag over deze wonderlijke avond vindt U, beste lezer, dan ook wat verder in uw filmkrant...

Roos

Tienne Veeckman und kein ende...

Ik kwam bij de filmclub doordat ons aller baarmoeder Elise, een vriendin van mijn echtgenote, haar meetroonde naar een filmavond van de toen nog BAC. Enkele maanden later werd ik 60 en Cécile denkende wat moet ik met die gast hele dagen rond mijn oren, vroeg heel lief of ik misschien interesse zou hebben in een videocamera om filmpjes te maken i.p.v. dia's (heeft ze zich waarschijnlijk al dik beklaagd)

Zo belde ik Elise op en vroeg aan wie ik best zou vragen hoe dat daar allemaal in zijn werk ging.

Awel zei ze belt eens naar Veeckman, en gaf mij zijn nummer.

De rest is historie

Zo leerde ik een allemansvriend kennen. Iemand die altijd klaarstaat voor iedereen die hem om raad of hulp vraagt. Ook als iemand die gepokt en gemazeld is in het amateurgeneeskundewereldje.

Video- en andere camera's hebben voor hem geen geheimen. Montageprogramma's zoals première pro en nog vele andere kent hij als zijn broekzak. Ik wed er om dat de mannen van Adobe hem bellen als ze in de problemen zitten....

Vele aangename uren hebben Cécile en ik samen met Gisela en Etienne doorgebracht tijdens de legendarische autozoektochten.

Om nog maar te zwijgen van de ontelbare uurtjes bij "de pekkers" waar hij zich onderscheidde bij het vertellen van de vele moppen. Ik vraag mij nog altijd af hoe hij aan de bijnaam " Palmpekker " is gekomen. Die van Gisela " Controlepekker " valt makkelijker te begrijpen. Zij wist immers als geen andere ons op tijd naar huis te sturen, kwestie van thuis de kerk in het midden te laten.

Zonde van die vuile corona die ons bijna twee jaren van heerlijke tijden heeft gespeend. Maar allez Tienne wij duimen en hopen samen met jou en Gisela al gauw terug op de pekkersstoel te kunnen zitten. Santé.

John

Familienieuws

Op maandag 4 april j.l. overleed dhr Georges Van Gampelaere, schoonbroer en broer van John en Cecile De Prest – Van Gampelaere.

Reeds meer dan vijf jaar worstelde hij met verschillende gezondheidsproblemen, waarvoor hij ten slotte werd opgenomen in het AZ Sint-Jan en waar hij uiteindelijk overleed. Hij was in november 75 geworden.

De uitvaart had plaats op vrijdag 8 april.

De Koninklijke Brugse Amateur-Cineasten bieden Cecile en John hun oprechte gevoelens van medeleven aan en wensen hen veel sterkte.

050 31 20 20 INFO@JANHAECK.BE WWW.JANHAECK.BE

Containers JanHaeck Veegwerken JanHaeck

PATHOEKEWEG 390
8000 BRUGGE
050-31.20.20

www.janhaeck.be

- ✓ Scherpste prijs
- ✓ Snelste service
- ✓ Alle soorten afval
- ✓ Alle formaten

Oriental Wok brengt exotische smaken op uw bord
In buffetvorm Altijd à volonté !

VERNIEUWDE ZAAK

Keuken open van 11u30 tot 14u30 en van 17u30 tot 22u00

Gesloten op maandag

(behalve op feestdagen en in kerst- paas- en zomervakantie)

Dudzeelsesteenweg 27-29 8000 Brugge

Tel 050 33 87 65 GSM 0479 22 35 33

Email: info@orientalwok.be WWW.orientalwok.be

Van Poucke

Schoenen & handtassen

Dorpsstraat 2a, 8200 ST.- Michiels

schoenenvanpoucke@gmail.com

Telefoon 050-38 53 00

Vlak naast de kerk

Openingsuren:

Alle dagen open van
10:00 tot 12:00 en van 14:00 tot 18:00 uur

gesloten op maandag, zon- en feestdagen
tijdens de vakantie open vanaf 10:00 uur

Bij afgifte van deze bon: **10% korting**
(niet cumuleerbaar met andere promoties)

Restaurant

Griffioen

Zeevruchtenbord

Oesters, wolven, alikruikjes,
langoustines, garnalen,
noordzeekrab, schelpen

Gegratineerde zeevruchtenschotel

SPECIALITEIT
VAN HET HUIS

ROYALE
Zeevruchtenschotel
met 1/2 kreeft

Kerkstraat 163 8370 Blankenberge

tel. 050 41 34 05

WWW.griffioen.be

advies van
ervaren experts

plaatsing aan huis

gegarandeerde
service na verkoop

VERFAILLIEBAUWENS

PRECIES WAT U ZOEKT

Waardamme
Kortjiksestraat 356
t. 050 28 84 86

Knokke
Lippenslaan 225
t. 050 60 58 70

www.verfaille.com
volg ons op en

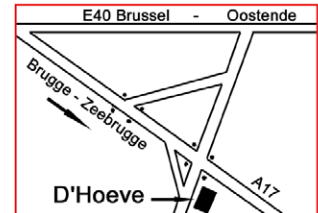
Restaurant D' Hoeve

Specialiteiten: Steak à l' Os - Paling

Mosselen (in het mosselseizoen)

Feestzaal ter beschikking

Gesloten op maandag en dinsdag

*Tillegemstraat 55
8200 Brugge
Tel. 050/38.08.19*

't Pallieterke

BRASSERIE -TEA ROOM

**KEUKEN DOORLOPEND OPEN VAN
11.30 TOT 21 UUR**

**FEESTZAAL 30
PERSONEN**

't Zand 28 8000 Brugge

tel. 050/34.01.77

Fax 050/34.01.82

e-mail: pallieterke1@telenet.be

website: www.pallieterke.com

Gesloten op maandag en dinsdag

Bloembinderij

VAN HERCK

Flowers with passion

Stationsstraat 16 - 8020 Oostkamp - Tel. 050/ 82 40 63
www.bloembinderijvanherck.be

8 april 2022: Zwerfdierendag.

Vanavond hebben wij een avond rond "DIEREN" en dit naar aanleiding van Wereld-zwerfdieren-dag van maandag jongstleden (4 april) die dit jaar voor de 12e keer "gevierd" werd. Men is er in 2011 mee begonnen. Aldus Voorzitter Leo in zijn wekelijkse e-mail als vooruitblik op deze clubavond.

Maar eerst geeft hij ons een update over de Covid-gevallen, na onze clubwedstrijd. De teller staat ondertussen op 17, tenminste van de mensen die het hebben laten weten (en die een test gedaan hebben). De meesten zijn beginnen last krijgen op woensdag-donderdag-vrijdag vorige week. Ik heb contact genomen met Stad Brugge, maar men bevestigt dat hun ventilatie goed gewerkt heeft (volgens de meetwaarden die ze gestockeerd hebben). Wat kun je daar tegenover inbrengen??? Wij kunnen alleen zeggen dat een pak van onze bezoekers besmet werden.

Omdat de meeste leden nog in hun quarantaineperiode zitten (of in de 3 veiligheidsdagen nadien) en anderen die er al uit zijn zich nog een beetje slapjes voelen, dacht het bestuur dat de fysieke aanwezigheid in het clublokaal vanavond eerder aan de magere kant zou zijn. Dus hebben wij besloten om nog maar een keertje DIGITAAL te gaan via Zoom. Zo moet de avond niet afgelast worden en kan iedereen vanuit zijn luie zetel meekijken en genieten van de films die ons ter beschikking staan.

Wij hebben in het rijke archief van de filmclub gekeken naar films met (zwerf)dieren. Sommige leden hebben ook nog nooit vertoonde dierenfilms aangeboden.

En met welke film kan je de projectie dan beter beginnen dan met de film van Marijke. Zij levert met haar groep vrijwilligers en een dierenarts *prachtig werk*. Onder andere in Bosnië, in de zorg voor en de sterilisatie van de honden die een leven als huisdier gekend hebben maar stuk voor stuk gedumpt zijn bij de vuilnisbelt. Zij hanteert met vaste hand de camera van Luc: Klavertje Vier voor elk Dier.

Als tweede zien we een film van Etienne waarin zijn petekind, nu alweer lang geleden, leert

paardrijden: Hobbelpaard. Ziet er indrukwekkend uit.

De derde film komt uit de camera van Jan. Hij heeft voor het Blauwe Kruis Brugge een film gemaakt over het werk en de organisatie van dit bekende dierenasiel. Heel indrukwekkend. We hebben de film al eens gezien in een eerdere versie. De ondersteunende tekst wordt nu door een andere stem ingesproken. Een mooie vlot lopende film.

In de vierde film geeft Robert ons een kijkje in de

wereld van de bijtjes en de honingproductie.

Een mooie en interessante film over een project dat aanvankelijk door de Gemeente Knokke ondersteund werd maar intussen, zeer tot spijt van de amateur-imkers, opgedoekt is: *Apis Mellifera*.

Na de pauze krijgen we van Etienne nog eens een viertal éénminuutfilms uit zijn bekende 'Kiekenreeks' te zien. En als het van hem komt is de humor nooit ver te zoeken.

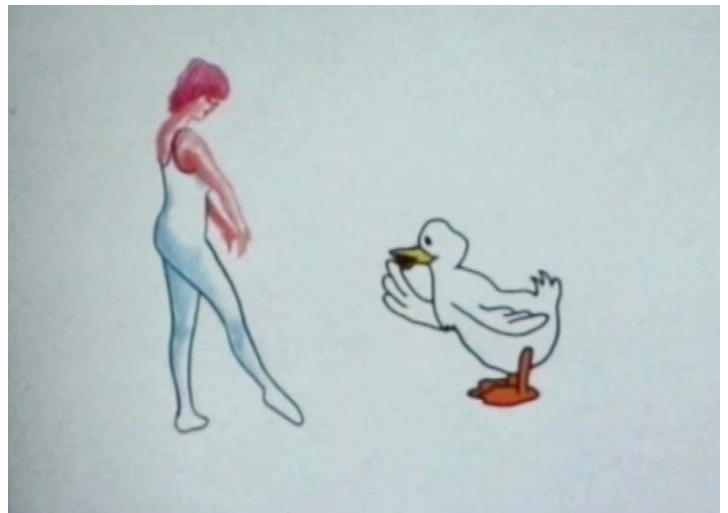

En daar hebben we Luc. Hoewel hij te bed ligt met een ferme griep krijgen we van hem zijn eerste duikfilm te zien. Het element 'dieren' bestaat uit een hele collectie vormen van leven in allerlei kleuren en maten gefilmd in tropische wateren. Men vindt het een mooie film. Het geluid is perfect en goed verstaanbaar zonder te vervallen in een droge opsomming van allerlei visnamen.

De voorlaatste film is een animatiefilm van Jef uit 1984. Van wie anders, zou je kunnen zeggen want animatie is een specialisme van Jef.

De film heeft een lang bewerkingspad afgelegd alvorens hij hier vertoond kon worden. Van oorspronkelijk 16 mm naar MiniDV, dan als Avi naar MP4 om uiteindelijk op stick in de projector terecht te komen: Een nacht met Annie.

Last but not least is het de beurt aan John die evenals de andere cineasten zijn sporen verdiend heeft in de *amateurfilmerij*. Hij neemt ons mee naar De Jorchishoeve. Het is het verhaal van het ontstaan van deze hoeve die gelegen is aan de Legeweg in de buurt van Jabbeke. We zien onder andere een kalfje geboren worden langs de 'zij-uitgang'. *Dat* zal intussen al bij de slager gepasseerd zijn. Een film uit 2009. 'Niet geschikt voor gevoelige kijkers' stond er in het boekje van de Clubwedstrijd 2010.

En zo eindigt deze gevarieerde dierenfilmavond.

Leo wenst ons een mooi weekend en tot volgende week bij de prijsuitreiking van de Clubwedstrijd.

WLS.

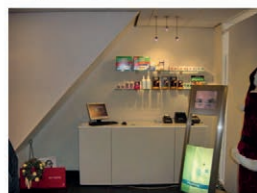
VAN Damme Optiek

Brillen, Contactlenzen

Vrijstraat 3
4524 CE Sluis
Tel. (0117) 420171
Fax (0117) 420173
E-mail g.damme@wxs.nl
www.vandammeoptiek.nl

Ma: gesloten Di-Za: 09.00 - 18.00 Zo: 12.00 - 18.00

U vindt onze winkel in het hart van Sluis en is herkenbaar aan de blauw-witte gevel en zijn unieke uitstraling

MASTERVEIL

Masterveil is a subsidiary of Deweerdt BVBA

Experts in air curtains

The Art of Invisible Doors®

BRUSSELBAAN 192
BE -9320 EREMBODEGEM
Tel :+32 (0)53 60 78 90
Fax :+32 (0)53 60 78 99
Mail :office@deweerdtd.be
Web :www.masterveil-eu.com

Nails & Nature

Gespecialiseerde voetverzorging
en voetreflexologie

Petra Filliaert

De Tuintjes 9
8310 St.-Kruis
0467/00.30.83

Petra@nailsandnature.be
www.nailsandnature.be

0N0720.582.413

*Onze adverteerders
maken het mogelijk
om deze Filmkrant
uit te geven*

*Denk aan hen bij
uw volgende aankoop*

**Lenzen nodig?
Steven focust
op sterk advies
en persoonlijke
service.**

Rijselstraat 109, 8200 Brugge

**Optiek
Dumont**
Lenzen

garage DE GROOTE nv.

Lieverstedestraat 20

8020 Oostkamp

PEUGEOT

tel. 050 38 57 11

fax 050 38 57 74

e-mail: degroote.brugge@peugeot.be

15 april 2022: Prijsuitreiking clubwedstrijd.

And the winner is uitreiking van de prijzen.

En dat zijn er dit jaar weer een heleboel. Er zijn mensen die een prijs geschonken hebben en vooral ook mensen die een prijs hebben mogen ontvangen.

Er zijn prijzen toegekend aan de cineasten in de hoofdgroepen Fictie en Non-fictie.

Daarbinnen onderscheiden we een variatie aan deelgebieden in beide groepen.

Om er enkele te noemen: een mooi uitgewerkt reisverslag; een documentaire met leerrijke inhoud; een film met goede beeldtaal op filmische overgangen; een prijs voor de oudste deelnemer; een prijs voor goed camerawerk; een prijs voor het komisch aspect; een prijs voor een film die gemaakt is in moeilijke omstandigheden; een prijs voor een goede natuurfilm; een prijs voor de goede sonorisatie; enz. enz.

Je kunt het allemaal lezen in het speciale artikel elders in deze editie van de Filmkrant.

André en Didier promoveren van Beginneling naar Gevorderde.

Na de pauze kijken we naar een reeks één-minuut-filmpjes die Leo samengesprokkeld heeft.

Het Begin. Over een dame die het proces van dement worden doormaakt.

Sunday Noon. In het park je geld verdienen.

De Asielzoeker. Je wordt op het verkeerde been gezet, maar het gaat over een hondje dat naar het asiel gebracht wordt.

Dream Goal. Voetbal spelende kinderen.

Na 60 jaar. Heb je alles.

Mijn lieve man.

Mijn superheld.

Leugentje om bestwil.

Getuige. Blinde man, portefeuille.

Behind the mask. Filmpje met een boodschap.

Albrecht Bokslag. Animatie.

Brief Encounter. Een vader die fier is op zijn dochter.

Blind Date.

De Afrit.

Free at last.

Hoge nood. In een gevaarlijke berm.

Peanuts.

Penibel. Met het hakmes.

Uit hout gesneden. Het maken van klompen.

Uit Noot. Okkernoot.

Ultimate hairdo. Selfie.

Wie niet sterk is. Fiets gestolen.

De meeste van deze filmpjes zijn, met een beetje zoeken, op Youtube te bekijken.

WLS

Restaurant **De Lekpot**
 Tuinterras-Speelplein-Springkasteel
 Heidelbergstraat 17-19 5210 Loppem

Info@delekpottoppem.be Tel. 050.82.67.80 www.delekpottoppem.be
 gesloten op maandag

SNEL AUTO WAS
 Kolvestraat 16 8000 Brugge ^{BVBA}

GRATIS STOFZUIGEN

Alle dagen open van 9 tot 18 uur
 Zondag: sluitingsdag
Self Car Wash is open op zondag
 Tel: 0473 43 16 43

Zuivelboerderij
Baliehof
 Ambachtelijk bereide kazen en hoevezuivel

"Boerenkaas" op de hoeve bereid uit verse AA melk
 Vanille-pudding, Yoghurt, Platte Kaas,
 Chocomousse, Chocopasta en Truffels met verse boter,
 Hoeveboter, Verse AA-melk en Wei,
 Karnemelk en Karnepap, Roomijs en Melkijs, Sorbet
 Kaasschotels en Kaasmanden

Openingsuren van de hoevewinkel:
 maandagnamiddag van 14h-18h vrijdag van 9h tot 18h
 en zaterdag van 9h tot 18h

Luc en Krista Callemeyn - Stroo
 Gistelsteenweg 577 - 8490 Jabbeke-Zerkogem
 Tel + Fax 050 / 81 11 02
 Gsm Luc 0477/41.61.07 Gsm Krista 0474/432.687
 e-mail: baliehof@scarlet.be www.baliehof.be

Prijzenlijst bijzondere prijzen Clubwedstrijd KBAC 2022

- * De prijs Leo Bernaerd voor een technisch goed uitgevoerde sonorisatie: Didier Delattre - Impressions of Dubai & Abu Dhabi
- * De prijs Robert Bernaerd voor een mooi uitgewerkt reisverslag: Robert Matthys - Wolga-Baltic-Waterway
- * De prijs Julien De Jaeger voor een documentaire met een actuele en leerrijke inhoud: Paul Naessens - El Camino ... Alternativo
- * De prijs Hubert De Wulf voor het gebruik van beeldtaal of filmische overgangen: Roland Pollet - Dwalen door de mooiste dorpen van de Aveyron
- * De prijs Jacques Filliaert voor een film die geen reisfilm is: Etienne Veeckman- Glas Etude
- * De prijs Robert Matthys voor de oudste deelnemer: Julien De Jaeger - Kiezen voor Kansen
- * De prijs Masterveil voor een goede documentaire of reisfilm: Leo Bernaerd - Wonderful Wales
- * De prijs Huguette De Keersgieter voor een komisch aspect: Etienne Veeckman - Glas Etude
- * De prijs John De Prest voor een goed camerawerk: Didier Delattre- Impressions of Egypt
- * De prijs Leslie Eggermont voor een verzorgde documentaire :Hubert De Wulf - Versche Gernoars
- * De prijs Annie Goossens voor een zeer goede sfeerschepping door gebruik van oud & nieuw beeldmateriaal: Robert Matthys - Madeirezen, een volk apart
- * De prijs Willy Canon en Theo Van Hoorickx voor het filmen in moeilijke omstandigheden: Noël Canoot - De Grote trek
- * De prijs Patrik Timmerman voor een goede natuurfilm: Luc Vercauteren - een nachtelijk avontuur
- * De prijs Rik bossu voor een goede sonorisatie: Annie Goossens - Namibië, een paradijs gevuld met natuurschatten
- * De prijs Marc Vereecke voor de historische waarde van de film: Inge Vanoverschelde, Hubert De Wulf, Eric De Rous - 300 jaar Onze Lieve Vrouw van Ver-Assebroek
- * De prijs Lucien Wullaert voor het kunstzinnige aspect in de film: Jef Van Gompel - de ondraaglijke zwaarte van het bestaan
- * De prijs Willy Bloes voor het goed gebruik van dronebeelden in de film: Julien De Jaeger- Kiezen voor Kansen
- * De prijs Didier Delattre 1 voor de eerste 5 in de algemene rangschikking: Jef Van Gompel - de ondraaglijke zwaarte van het bestaan
- * De prijs Didier Delattre 2 voor de eerste 5 in de algemene rangschikking: Noël Canoot - De Grote trek
- * De prijs Didier Delattre 3 voor de eerste 5 in de algemene rangschikking: Leo Bernaerd - Wonderful Wales
- * De prijs Didier Delattre 4 voor de eerste 5 in de algemene rangschikking: Roland Pollet - Dwalen door de mooiste dorpen van de Aveyron
- * De prijs Didier Delattre 5 voor de eerste 5 in de algemene rangschikking; Julien De Jaeger - Kiezen voor Kansen
- * De prijs Paul Naessens voor een origineel idee: Jef Van Gompel - ZEN

22 april 2022: Etienne & Gisela, 50 jaar KBAC-lid

Leo is blij met de grote belangstelling en brengt nog even het feest van (de andere) Etienne en Erna in herinnering. Hartelijk welkom Etienne en Gisela.

Leo geeft dan het woord aan Jef die ons door de plichtplegingen zal leiden.

Het zal zo'n maand of drie geleden zijn, aldus Jef, dat Leo mij vroeg: wil jij ter gelegenheid van het 50+1-jarig lidmaatschap van Etienne en Gisela eens een viering op touw zetten. Jef vond dat de viering niet op 1 april, maar een week later op 8 april had moeten gepland worden, omdat dat het weekend van "Palmzondag" was (!). Ik ben blij, gaat Jef verder, dat ik nu eindelijk eens iets kan terugdoen voor Etienne, aan wie zowat iedereen op een of andere manier schatplichtig is omdat hij zó veel gedaan heeft voor mij en voor de club.

Jef heeft een filmische, retrospectieve bloemlezing over het filmleven van Etienne en echtgenote Gisela gemaakt en daar gaan we nu naar kijken. We zien daarin Etienne Sabbe die enkele bijzonderheden aanhaalt en vertelt over de filmische belevenissen bij de samenwerking met de jubilaris. Anekdoten en bijzonderheden zijn niet uit de lucht.

Tijdens de pauze reikt voorzitter Leo het cadeau uit aan Etienne en Gisela: een bon voor een etentje bij één van onze adverteerders. Dat wordt door deze culinaire genieters zeer op prijs gesteld.

Alle aanwezigen kunnen genieten van koffie en een heerlijke taart, deze keer gebakken door onze huisbakker Luc.

Eureka ... Eureka ... wacht... wacht... Net voordat Voorzitter Leo aan zijn openingspeech wil beginnen komt Abel, onze materieelbeheerder, aangestormd met een grote doos. Daaruit haalt hij de bel en de voorzittershamer die tijdens de verhuis van Lissewege naar Dudzele uit het oog verloren waren.

Zo heeft Leo de attributen terug waarmee hij voortaan de vergaderingen weer op een waardige manier kan leiden.

Leo heet ons allen van harte welkom; in het bijzonder het ledenpaar Etienne en Gisela. Ze hebben er lang op moeten wachten: enerzijds door corona en anderzijds door de minder aangename en spannende tijd wegens de ziekte die Etienne doorgemaakt heeft. Maar nu gaat het gelukkig weer beter. En een feestje zal hen goed doen.

Uit het zeer omvangrijke filmoeuvre van Etienne heeft Jef een collage gemaakt van een 25-tal filmproducties met tussendoor bijdragen van clubleden die vertellen over hun wederwaardigheden met Etienne. Die bekijken we nu in het tweede deel van deze feestavond. We zien John vertellen hoe hij via zijn echtgenote Cecile, haar vriendin Elise en Etienne bij de filmclub terechtgekomen is. We vernemen daar ook dat hij Etienne het beste heeft leren kennen na de vergaderingen. Daar zal de Palm wel voor iets tussen gezeten hebben. Ook Huguette, Leo, Roos, Hubert en Jan vertellen zinnige dingen over de jubilaris.

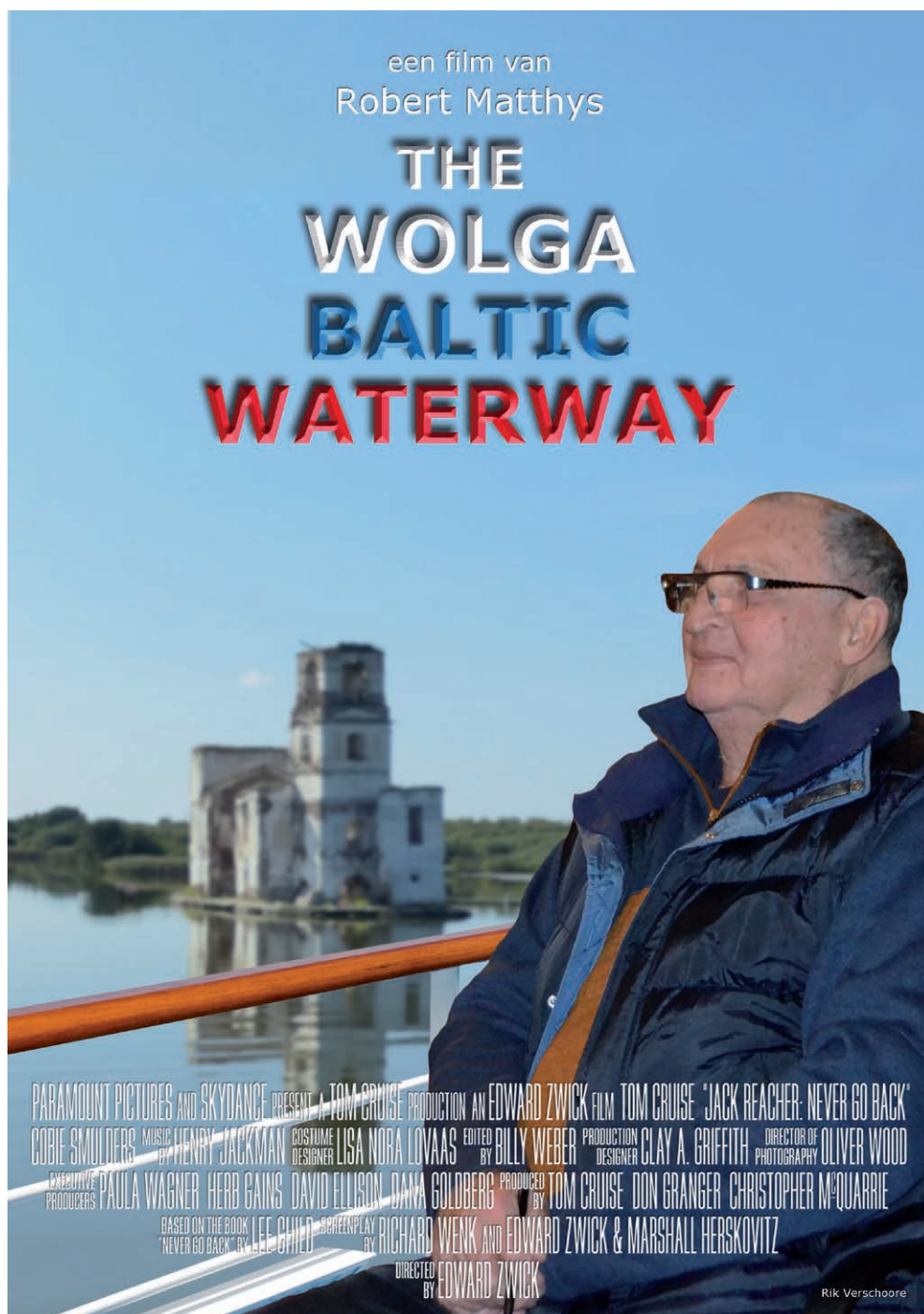
Jef spreekt aan het eind van deze viering nog een slotwoord uit waarin hij zijn bewondering benadrukt voor de persoon Etienne en hoe hij zijn bijdrage geleverd heeft voor het voortbestaan van de KBAC die mede door toedoen van Etienne nog steeds bestaat. Mooie woorden voor een alom gewaardeerde collega die met een ferm applaus nog eens gehuldigd wordt.

Wat kan ik daar nog aan toevoegen, repliceert Leo. En hij sluit af: Ik denk dat we allemaal genoten hebben van wat we gezien en gehoord hebben. Hij dankt Etienne en Gisela voor al wat ze gedaan hebben voor de club en nog zullen doen. Ni pleuje! En daarmee sluit Leo de avond af.

WLS

Waar of niet waar?

Op de bucketlist van Robert Matthys staat een speelfilm. Het feit dat deze notoire reisfilmer zich zover uit zijn comfortzone waagt doet onverwachte vragen oproepen.

De film handelt over de memoires van Poetin en die worden gespekt met romantische waterbeelden van de Baltic Waterway. De "Blauwe Wolga" dient als Leitmotiv.

Robert speelt zelf de hoofdrol. De foto op de affiche liegt er niet om.

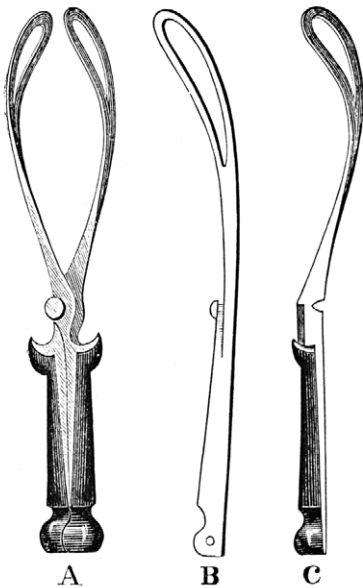
De accordeonist.

Fig. 147.—Naegele's forceps.

Toen ik geboren werd met behulp van de forceps, twee ijzeren lepels die het best op langgerekte schoentrekkers lijken, zag mijn vader daar een sterk voorteken in dat zijn zoon een tweede generatie van schoenlappers zou worden. De kracht waarmee dokter Vermeulentje trok aan de verlostang veroorzaakte heel wat schade aan het geboortekanaal van moeder. Maar het deerde niet. De kleine was levend ter wereld gekomen en dat was het allerbelangrijkste. Het was nog de tijd van dankbaarheid en niet van procederen. De buurvrouw nam de pasgeborene over en busselde hem in door hem te omzwachtelen met vele lagen in repen verknipte lakens. Vader ontkurkte een fles van zijn taksvrije Calvados en samen met meneer dokter werd feestelijk geklonken op de goede afloop. De rest van de fles gaf vader mee voor onderweg. Het was nacht. De dokter was moe en hij moest in het donker met zijn motorcyclette van 1929 nog een eindje rijden op onverharde wegen. Hij zou 's anderendaags na zijn visites langskomen om het gescheurde vlees te hechten. Hij kwam tegen de middag en het onherkenbare zootje werd genaaid zonder de minste verdoving. Volgens vader zag het er bijna uit als nieuw en het werk van de huisarts werd geprezen. Ik groeide op in het atelier en zat urenlang op

een klein schoenmakersstoeltje met een kleine leest voor mij, een op maat gemaakt aambeeld, een hamer in mijn handen en een greep nagels in mijn mond. Messen, priemen, pekdraad en allerhande soorten zolen en hieltjes hadden geen geheimen meer voor mij. Ik genoot van de geur van het leder en snoof met intens genoegen van de aroma's van de verschillende soorten lijm. Uiterst zelden was het rustig in de werkplaats.

Meestal zaten er een man of zeven, acht op krukjes rond het houtkacheltje. 's Winters ging het er echt gezellig aan toe en zoals vroeger bij de dorpscoiffeur werd er heel wat afgekletst. De mannen hielden zich niet in en waren zich van mijn aanwezigheid niet bewust. Ik was een onopvallend stuk meubilair. Vader moest regelmatig eens vermanend opkijken als het al te gortig werd. Af en toe kwam de vraag vanuit zijn hartspubliek om het verhaal van de dansavond op 't Hooge nog eens te vertellen. "Schoenmaker blijf bij uw leest." antwoordde hij dan. "Ben ik dan werkelijk weer de enige die moet werken voor zijn brood. Ik heb geen tijd voor deze beuzelarijen. Ga iemand anders bezighouden en werk zelf eens een keertje." "Allee Bertje, niemand kan het zo levendig vertellen als jij. Uiteindelijk was jij het hoofdpersonage. Als Oscar Pardoën het vertelt lijkt het op niets. Toe." En zoals altijd liet hij zich meer dan gewillig overhalen om zijn vertelling ter ore te brengen. Ik heb het vele malen gehoord en nooit werd een woord achterwege gelaten of er één aan toegevoegd. Laten we stil zijn en luisteren.

Meestal zaten er een man of zeven, acht op krukjes rond het houtkacheltje. 's Winters ging het er echt gezellig aan toe en zoals vroeger bij de dorpscoiffeur werd er heel wat afgekletst. De mannen hielden zich niet in en waren zich van mijn aanwezigheid niet bewust. Ik was een onopvallend stuk meubilair. Vader moest regelmatig eens vermanend opkijken als het al te gortig werd. Af en toe kwam de vraag vanuit zijn hartspubliek om het verhaal van de dansavond op 't Hooge nog eens te vertellen. "Schoenmaker blijf bij uw leest." antwoordde hij dan. "Ben ik dan werkelijk weer de enige die moet werken voor zijn brood. Ik heb geen tijd voor deze beuzelarijen. Ga iemand anders bezighouden en werk zelf eens een keertje." "Allee Bertje, niemand kan het zo levendig vertellen als jij. Uiteindelijk was jij het hoofdpersonage. Als Oscar Pardoën het vertelt lijkt het op niets. Toe." En zoals altijd liet hij zich meer dan gewillig overhalen om zijn vertelling ter ore te brengen. Ik heb het vele malen gehoord en nooit werd een woord achterwege gelaten of er één aan toegevoegd. Laten we stil zijn en luisteren.

Ver slag

Het was in het begin van de tweede grote oorlog. Na een jaar of twintig deden de Duitsers Passendale opnieuw aan. De mensen waren niet vergeten hoe ze de frontstreek tot een maanlandschap hadden kapotgeschoten. Mijn vader Thuur, werd getroffen door een verdwaalde kogel toen hij op het toilet zat en mijn moeder was met mij, in een kindercharrette, en met mijn één jaar oudere broer en vijf zussen aan de hand, op de vlucht getrokken naar Aartrijke waar ze bij een boer terecht kon in de schuur, inwoon en de kost tegen al dan niet eerlijke arbeid. Iedereen in het dorp had zijn verhaal en neen, ze waren het niet vergeten. De moffen kazerneerden in d' Oude School in de Molenstraat en wachtten er

op hun volgende bevelen. Om de tijd te doden en om wat warmte op te zoeken kwamen heel wat van die jonge gasten naar mijn werkkot. Ze noemden me Herr Schuster en af en toe brachten ze kleine karweitjes voor mij mee. Sommigen betaalden maar de meesten lieten het op de spiegel schrijven. Veel van die jonge kerels kende ik bij voornaam. Ook Herr Oberstleutnant Heindrich, de hoogste in rang, sprong wel eens bij mij binnen om een afgescheurd riempje aan zijn laars te laten herstellen of om een kapotte veter te vervangen. Hij noemde mij altijd Herr Albrecht en ik sprak hem aan als Herr Leutnant. Hij maakte op mij een heel gereserveerde indruk, was stipt, correct, beleefd en betaalde mij altijd voor mijn werk. Waarschijnlijk kleurde zijn bloed adellijk, niet de top van de adel maar daar ergens onder. Het was een strenge winter geweest maar nu waren de eerste tekenen van de opkomende lente zichtbaar. De Passendalese jeugd was het moe om altijd maar binnen te zitten en ze organiseerden een uitgaandersavond in het café 't Hooge. Als er geen muziek was zouden ze zelf wel zingen. Om te feesten was toelating nodig van den Duits en ze kwamen met hun vraag terecht bij Herr Heindrich. Hij gaf volmondig toestemming en vroeg of hij welkom was op het feest met zijn accordeon. De bezetter bepaalt wat kan en niet kan en tegen hun goesting nodigden ze hem met veel gemaakt enthousiasme uit. In de late zondagnamiddag kwam iedereen die twee benen aan zijn lijf had naar het evenement en al gauw zat de sfeer erin. De tafels en de stoelen werden tegen de muren gestapeld en er werd een provisorische dansvloer gemaakt op de aangestampte aarde. Het donker viel vlug in en een paar peertjes die tegen de lage zoldering hingen gaven wat gedempt licht in de bruine kroeg. Walmen tabaksrook slierden naar buiten door de half openstaande deur. Kroe-

zen bruin bier van lage gisting werden van hand tot hand doorgegeven naar de gasten die nog geen plaats hadden kunnen bemachtigen in het café. Herr Heindrich, samen aangekomen met enkele van zijn kornuiten, had zich een plaatsje bemachtigd aan de toog en deed wat vingeroefeningen op zijn accordeon. Met een korte trek aan zijn instrument zette hij een Polka in en de ambiance steeg onmiddellijk met een paar graden. Hij speelde het ene nummer na het andere en de dansers vergaten niet om hem te trakteren. Het zoete bier had nooit beter gesmaakt nu de plaatselijke hoera's en bravo's hem naar het hoofd stegen. Een koppel jonge mensen kwam

naar hem toe met het verzoek een wals te spelen. Plat Duits en gekuist Passendaals hebben veel met elkaar gemeen en hoe later op de avond hoe minder ze last hadden van de taalbarrière. Iedereen verliet de dansvloer en Mietje Melk en Çois van de Lange Vanlerberghe gingen in het midden staan, wachtend op de eerste akkoorden. Het waren de twee beste dansers van de streek en ze waren van heinde en verre bekend om hun niet te evenaren boerenwals. Heindrich zette in en weldra hadden ze hun draai gevonden. De vingertoppen van de accordeonist gingen steeds vlugger de toetsen strelen en de dansers volgden gewind. Steeds sneller draaiden ze hun pirouettes, aangehitst door een steeds hoger tempo. De bronstige feromonen spetterden van hen af en het liet niemand onberoerd. Ze konden elkaar nog amper recht houden maar gaven niet op. Als een tol, opgezweept door de zinsverrukkende muziekgolven, schieferden ze de dansvloer rond, plafond, muren en omstaanders on-

herkenbaar vermalen in hun zotgedraaide koppen. De muzikant kon niet langer het hoge tempo bijhouden en uitgeput gaf hij op. Een daverend applaus volgde. Schuimbezweet strompelde Çois, zich rechts en links vasthoudend, naar buiten waar hij de knopen van zijn hemd afrukte om met blote borst met volle teugen te genieten van het frisse lentewindeke. Gulzig goot hij het hem aangeboden bier met grote zwelgen naar binnen en langzaam verliet de razende hitte zijn lendenen.

Ik was binnengebleven en hoorde Heindrich smekend vragen wie accordeon kon spelen. Het geschifte geweld van de jeugdige mensen was plots te veel voor hem geworden en hij wou ook dansen en een vrouwenlijf tegen zich aandrukken. Het was te lang geleden dat zijn lichaam plezier had gevonden. Ik hoorde mezelf luidop schreeuwen: "Ich Herr Leutnant, ich kann spielen." Ik ging in het midden van de vloer staan en de groep feestvierders omcirkelden me terwijl ze mijn naam scandeerden, "Bertje, Bertje, Bertje" en ondertussen klaptten ze ritmisch in hun handen. Iedereen in het dorp wist dat ik geen muzikant van een okkernoot kon onderscheiden en dat ik helemaal geen instrument kon bespelen. Ik nam de accordeon aan, schouderde de riemen en als een doorwinterde artiest liet ik de trekzak enkele keren heen en weer gaan. Het toestel produceerde een ongezond klagend geluid en daarmee eindigde mijn zeer kortstondig optreden. Plots stond ik helemaal alleen in de arena. Niemand bewoog of durfde ook maar het minste lawaai maken. Heindrich had zijn Luger uit zijn holster getrokken en kwam met uitgestrekte arm, het wapen op mij gericht, naar mij toe. Een moordzuchtig waas omfloerste zijn ogen. Hij zette de loop van de revolver tegen mijn voorhoofd en zei met een verschrikkelijk neerbuigende stem: "Bitte Albrechtchen, spiel für mich oder ich töte dich." De luttele seconden die wegtikten leken uren te duren. Een wat ouder uitziende soldaat, die ik kende als Alfred en die zich regelmatig aan mijn kachelkje had opgewarmd, naderde heel voorzichtig zijn overste. Hij fluisterde iets in zijn oor en legde met trage bewegingen zijn hand bovenop het wapen. Hij duwde de arm geleidelijk naar

beneden terwijl mijn machteloze mond voortdurend “Entschuldigung, Entschuldigung” stamelde. Toen ik de riemen van mijn schouders schoof voelde ik hoe koud en nat het was in mijn broek. Ik had het laten lopen zonder dat ik het wist. Het feest was voorbij, de leute was weg. De dood was speciaal naar het feest gekomen maar zijn prooi was ontsnapt. Hij was misnoegd.

Çois en Mietje gingen verhit naar huis om hun huiswerk verder af te maken en nog wat te slapen voor ze allebei opnieuw aan het werk moesten. Çois stond met zware benen op en stak het op die vreselijke wals. Geheel de dag had hij klei in baksteenvormen geschept in de steenfabrieken van Zonnebeke en 's avonds

kwam hij versleten thuis. Hij gloeide, rilde en had hoge koorts. Zonder eten kroop hij in bed en Mietje liet s' anderendaags de dokter komen. Hij luisterde naar zijn longen, klopte op zijn rug en borst, deed hem verschillende keren drieëndertig zeggen en naarmate het onderzoek vorderde kwam er een niet mis te verstane uitdrukking van diepe bezorgdheid en empathie op zijn gelaat. De mensen op de buiten hadden niets aan grote woorden als pneumonie of pleuritis maar verstonden hem als hij zei dat het vet rond Çois zijn hart gestold was van een te snelle en een te geweldige afkoeling. Twee dagen later stierf Çois thuis, in de armen van zijn geliefde danspartner. Ik was één van de vier uitverkorenen om zijn kist te dragen. Ik heb het er nog altijd moeilijk mee als ik eraan denk.

Dat ik uiteindelijk geen schoenmaker ben geworden heb ik te danken aan een mentaliteitsverandering bij de mensen. De Italianen produceerden en voerden goedkope schoenen uit naar de toenmalige westerse wereld. Het waren lichte modieuze schoentjes die gegeerd werden door de dames. Brak een talon af, who cares, scheurde de voetrug van de zool, van hetzelfde. Dat de zool samengeperst karton was en de hieltes van plastic werden gemaakt, het kon niemand iets schelen. Schoenen kapot, de vuilbak in en een paar nieuwe. Zo konden ze ook veel vlugger de opmars van de verschillende modes opvolgen. De reparatie van hun schoenen kostte meer dan een nieuw paar. Dan volgden de kinderschoentjes. Platte zooltjes kwamen in de plaats van goed ondersteunende modelletjes. Tekeningen, afbeeldingen van poesjes en prinsesjes in verleidelijke pastelkleuren staken de ogen uit van de consument. Als de kleine driemaal geplast had op zijn of haar schoentjes vielen ze zo uit elkaar. Geen vermaken meer aan. Maar is het niet zo dat kindervoetjes rap groeien? Waarom nog dure spullen kopen? En uiteindelijk volgden de heren en zij die zich inlieten met het kopen van deze massaproducten kwamen dan ook niet langer langs bij hun schoenmaker. Vader verdiende het zout niet meer op zijn patatten en werd gedwongen zijn zaak te sluiten. Weg was de droom om een duizendjarig imperium van elkaar opvolgende dynastieën van schoenlappers. Voortaan zou hij gaan werken op de travaux waar geen tijd meer was om verhalen te vertellen. Hij was het zware labeur niet gewoon en na korte tijd viel hij uit met een zware rughernia. Toveressenpijnen schoten van zijn lage rug tot in de toppen van zijn tenen. Een onophoudelijk spervuur van schietend zeer liet hem geen ogenblik met rust. Tussen twee pijnaanvallen door heb ik hem dikwijls horen murmelen: “Mein Leutnant, waarom toch heb je toen de trekker niet overgehaald?”

Jo

Agenda

KBAC-CLUBVERGADERINGEN

ONDERSTAAND PROGRAMMA KAN AANGEPAST MOETEN WORDEN AAN GELDENDE CORONA MAATREGELEN

6 mei: na het succes van de **kettingnominatie** formule vorig jaar, starten we een nieuwe ketting. Nu het laatste deel (3)

13 mei: op 8 mei wordt **Willy Canon 90**, en ter gelegenheid van deze verjaardag organiseren we een **RETRO** projectie van de films van het onafscheidelijke filmduo Willy & Walter.

20 mei: Zoom-films op het grote doek: films die de voorbije 2 jaar via ZOOM getoond werden krijgen nu de kans op in optimale omstandigheden getoond te worden. Ook vrije projectie.

27 mei: we bekijken een selectie uit de films uit het **Breedbeeld FilmGala 2022 (Deel 1)**

Voor elk wat wils!

compact & reflex camera

camcorder

notebook & desktop pc

tablet

televisie

smartphone

home cinema & hi-fi

SONOS multiroom audio

meubels

Profiteer van uw KBAC-lidmaatschap bij Xperience Center Brugge!

Krijg tot 10% korting bij aankoop van een videocamera, televisie, fotocamera, home cinema, hifi-systeem, projector, computer, tablet, smartphone.

* Voorwaarden in de winkel

SONY

SONOS

Adres
Tel
Open

Gistelse Steenweg 356, 8200 Brugge
050 30 06 49
dinsdag tot zaterdagmiddag
van 10 tot 12u30 en 13u30 tot 18u
Zaterdagmiddag op afspraak

Web / Mail www.xcb.be / mail@xcb.be

XPERIENCE X CENTER
MEE MET MULTIMEDIA BRUGGE